

Hubert Pettan

U povodu 70. obljetnice života

Protjecanje godina često nam donosi zaokružene obljetnice života i rada onih ljudi koji su ostavili traga u povijesti i kulturi svoga naroda. Jedan od takvih kulturnih poslenika jest dr. Hubert Pettan, skladatelj, muzikolog, revan suradnik *Svete Cecilije*. Ove godine navršava 70 godina života.

Hubert Pettan

Njegov životni put i kretanje u službi nisu burni. Vezani su uz Zagreb gdje se je rodio 1912. god. Kompoziciju je na Muzičkoj akademiji diplomirao 1935. kod Franje Dugana st., a 1937. stekao je doktorat prava. Kratko je vrijeme radio u administraciji (u Prosvjetnom odjelu Savske banovine), ali se ubrzo potpuno posvetio pedagoškom radu na Srednjoj školi Muzičke akademije. Na istom radnom mjestu (kasnije muzičkoj školi »Vatroslav Lisinski«) dočekaao je mirovinu. Ali riječ »mirovina« odnosi se kod njega samo na prestanak pedagoškog djelovanja, a u istinu znači još veću mogućnost za bavljenje skladanjem i — u još većoj mjeri — istraživanjem hrvatske glazbene prošlosti.

Pettan je kao skladatelj napisao djela različitih vrsta. Pretežno se oslanja na pisanu riječ, bilo da je uglazbljuje, bilo da stvara programno zamišljena djela; pri tom su djela apsolutne glazbene sadržajnosti u manjini. Među njima su npr. *Predigra* za orkestar (1935.), *Allegro* za gudače, *Gudački kvartet* (1962.), *Sonata* za violinu i klavir u c-molu (1939.), *Sonata za klavir* u E-duru (1942.), *2 sonate za klavir* (1958, 1977.),* *Tri ronda*, *Mali oblici* (također za klavir), *Sonata za rog i klavir* (1973.), *Sonatina za flautu i klavir* (1973.), *Sonatina za violoncello i klavir* i dr. U djela programske

glazbe idu simfonijske pjesme *Rajska ptica* (za koloraturni sopran i orkestar, 1955.), i *Zena i krajolik* (1962.).

Letimičan pregled Pettanovih vokalnih, odnosno vokalno-instrumentalnih djela otkrit će njegove književne afinitete. Među njima su prvenstveno hrvatski pjesnici te nekoliko svjetskih: opera *Arkun* (vlastiti libreto prema V. Nazoru, 1947.), ciklus solopopjevaka *Hrvatski kraljevi* (također V. Nazor), *oratorij Kohan i Vlasta* (F. Marković, 1976.), *Prizor iz »Fausta«* (J. W. v. Goethe, 1952.), kantate *Ovidijeva posljednja noć u Rimu* (Publije Ovidije Nazor, 1951.) i *Kip domovine* (P. Štoos, 1958.), *Vokalna suita* za zbor (P. Preradović). Pettanovim zbarskim djelima treba dodati šest moteta i nekoliko dječjih zborova. *Misa u a-molu* (1955.) skladana je za 4 solo glasa uz orgulje.

Želi li se Pettanovu glazbu stilski definirati, moglo bi se reći da pripada neoromantizmu. Pretežno je tonalno koncipirana, uz stanovite harmonijske slobode. Međutim u *Simfonijeti* za tamburaški orkestar (nagrađenoj 1957.) mjestimično je primijenio i dodekafonski postupak.

Iz kratkog osvrta na Pettanovo stvaralaštvo može se uočiti plodnost ovog autora. Nažalost, ono (dosada) ne nailazi na odgovarajući odaziv u našoj izvodilačkoj praksi. (Osobito se smatraju uspješnim solo-popijevke.) Nadati se da će njegova 70. obljetnica biti poticaj za češće izvođenje njegovih djela.

Pettanov muzikološki rad bavi se prvenstveno proučavanjem hrvatske glazbe XIX. st. Od velike je koristi njegov *Popis djela Ivana Zajca* (1956.). Obogaćen brojnim komentarima, registrima i tablicama taj je popis neophodno polazište za svakoga onog koji bi želio raditi na daljnjem rasvjetljavanju ogromnog Zajčeva opusa. Pod naslovom *Hrvatska opera* objavljen je dio *Zajčevi suvremenici*, I. (vlastita naklada, 1969.), a sada je u tisku dio *Zajc*, II. *Iz prošlosti zagrebačke opere*, II. i III. (IV. u tisku). U *Sv. Ceciliji* u nastavcima je objavljena rasprava *August Senoa kao operni kritičar*, nekoliko članaka o repertoaru zagrebačke opere, nadalje *Naš kazališni život*, *Gdje su pokopani hrvatski skladatelji i pisci o glazbi* i dr. Posebnu pažnju posvećuje povijesti glazbenog školstva u Hrvatskoj, npr. *Nastava glazbe u zagrebačkoj realnoj gimnaziji u prošlosti* (*Muzika i škola*, 1961.), *Muzička škola Vatroslav Lisinski u Zagrebu (1829—1969, 1969.* i dr. Antologija *Devet stoljeća višeglasne zborne muzike* prva je zbirka takve vrste kod nas. *Repetitorij povijesti glazbe* (u 3 knjige) rezultat je Pettanova pedagoškog djelovanja. Sistematičnost i preglednost kao bitne osobine Pettanopedagoga dolaze tu do punog izražaja.

Prigodom njegove 70-godišnjice poželimo dr. Hubertu Pettanu mnogo uspjeha u budućem radu.

Nikša NJIRIĆ

* *Sonata za klavir* (1958.)